така ситуація свідчить про необхідність активізації пошуку конкретних заходів для їх зменшення в кредитних портфелях банків.

З огляду на світовий досвід регулювання кредитної сфери, можна виділити наступні методи зменшення проблемної заборгованості українських банків: застосування інноваційних технологій і методик для оцінки платоспроможності клієнтів (технологія «мікрокредитування» від ПАТ КБ «Приватбанк»); формування єдиної бази кредитних історій (такі спроби характерні для банківського сектору — Українське бюро кредитних історій, Перше всеукраїнське бюро кредитних історій — однак для отримання кращого ефекту необхідним є підключення всіх банків до такого реєстру, чого в Україні поки що не спостерігаємо); поширення практики купівлі проблемних кредитів компаніями-колекторами, застосування факторингу (актуальним є створення єдиної компанії — санаційного банку від НБУ, проте обговорення цього питання на загальнодержавному рівні триває і сьогодні); формування достатніх обсягів резервів під заборгованість (складність полягає в тому, що поточні фінансові труднощі не завжди залишають таку можливість для банку).

Таким чином, застосування наведених методів дасть змогу зменшити обсяги прострочених кредитів, однак важливим також є проведення постійного моніторингу кредитної заборгованості та, безумовно, залучення до цього процесу висококваліфікованих спеціалістів.

Література

1. Основні показники діяльності банків України за 2008—2013 роки. [Електронний ресурс] // Національний Банк України. — Режим доступу: http://www.bank.gov.ua/.

Гирба Б. В.
«Фінанси та кредит» 4 курс
ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені ВадимаГетьмана»
Науковий керівник — асистент Ткачук В.Ю.

ТОВАРНИЙ Ф’ЮЧЕРС В УКРАЇНІ

Розвиток організованого товарного ринку в Україні вимагає впровадження і застосування нових прогресивних видів біржових інструментів — товарних деривативів. Особливості української економіки донині не сприяли створенню належних умов для становлення і розвитку повноцінної біржової індустрії, яка б дозволила успішно використовувати такий вид деривативів усіма видами економічних суб'єктів товарного ринку.

Поняття товарного ф'ючерсу для України є відносно молодим. Уперше торги таким деривативом відбулися у 1994 році на Придніпровській товарній біржі (м. Дніпропетровськ). Ці торги суттєво відрізнялися від усталеної світової практики торгівлі такими деривативами. Це був певний механізм поєднання валютних і товарних ф'ючерсів [4].

Для українського варіанту товарних ф'ючерсів характерною особливістю є те, що основним активом виступає сільськогосподарська продукція, а продукти промисловості чи добувної галузі мають незначну частку і відповідні їм товарні ф'ючерси обертаються лише на українських біржах. Щодо міжнародної співпраці, то українські біржові учасники активно беруть участь у торгах на Чиказькій товарній біржі (США). Основними активами товарних ф'ючерсів на цих біржах є пшениця, кукурудза, соя, соняшник і ріпак [5]. У першому півріччі 2013 року планується відкрити в Україні майданчик Чиказької біржі та розпочати ф'ючерсні торги у гривні [6].

На сьогодні кількість ф'ючерсних угод, укладених на товарних біржах України, не перевищує двох відсотків від загальної кількості біржових угод [3].

Незважаючи на значні кроки України у сприянні розвитку торговельних бірж та використання торгових ф'ючерсів, на сьогоднішній день лишається ряд невирішених важливих питань. Здебільшого вони пов'язані з недосконалістю законодавства. Наразі відсутній закон, який би чітко давав визначення товарному ф'ючерсу та регламентував його використання. Закон України «Про товарну біржу» [1] не містить поняття ф'ючерсного контракту, не закріплює вимог щодо змісту, форми та порядку укладення такого різновиду біржових угод. Відсутність належного рівня правового регулювання відносин, які виникають у зв'язку з укладенням та виконанням ф'ючерсних контрактів, стає однією з перешкод на шляху до інтеграції українських товарних бірж у систему міжнародної біржової торгівлі. На сучасному етапі доопрацьовується проект Закону України «Про строкові фінансові інструменти» [2], який

встановить вимоги до функціонування ринку строкових фінансових інструментів — опціонів і ф'ючерсів, засобів його регулювання та контролю і основні правила біржової торгівлі строковими фінансовими інструментами.

Таким чином, створення сприятливих умов для діяльності товарних бірж і використання товарних ф'ючерсів є одним із важливих заходів держави, що дасть змогу побудувати ринкові конкурентні засади господарювання, створити механізм прозорого ціноутворення й детінізації економіки.

Література

1. Закон України «Про товарну біржу» Закон від 10.12.1991 № 1956-XII. Редакція від 02.05.2011.
2. Проект Закону України «Про строкові фінансові інструменти» — http://static.rada.gov.ua/osmir/tables/skl_4/perexidni/TABL09660001.html
3. *Моїсєєв Ю.О.* Товарний ф'ючерсний контракт: окремі питання теорії і практики // Вісник Донецького національного університету — 2010 — Вип. 2. — Т.2.
4. *Санін О.В.* Біржі та ринок ф'ючерсних угод // Науковий вісник Національного лісотехнічного університету України — 2006 — Вип..16.2.
5. Офіційний сайт Аграрної біржі — http://agrex.gov.ua/
6. Україна введе нові ф'ючерси на Чиказькій біржі — AGROTimes — http://www.agrotimes.net/ukrayina-vvede-nov-fyuchersi-na-chikazky-brzh.html

Глова І. О.
«Фінанси та кредит», 3 курс,
ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана»
Науковий керівник — старший викладач Вдовіна І.О.

ЧИ Є СТРАХУВАННЯ ФАКТОРОМ СТАБІЛІЗАЦІЇ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ?

Актуальність вивчення страхового ринку зумовлена зростанням в Україні попиту на страхові послуги, що пояснюється його належністю до чинників, які визначають рівень економічної безпеки країни. Український страховий ринок перебуває на шляху інтегрування у світовий, але у порівнянні із